

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4767 της 13ης Ιουλίου 2010, απορρίπτει την αίτηση αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με τη νέα πελαγική τράτα Antartic και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003 L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2006, T-218/03 έως T-240/03, Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1699.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους:

Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομικής βάσεως. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους (ΕΚ 1997 L 175, σ. 27), εξακολουθεί να αποτελεί την ορθή νομική βάση για την προσβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο νομική βάση ώστε η Επιτροπή να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ως απόφαση *ad hoc*.

Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο της διαδικασίας. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, κατά την απόφαση 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να εκδοθεί με τη διαδικασία της Επιτροπής Διαχειρίσεως και ότι η εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως *ad hoc* συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου.

Τρίτον, η εκ μέρους της Επιτροπής εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, της 97/413/ΕΚ συνιστά υπέρβαση εξουσίας, διότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε μη πρόσφορα κριτήρια και δεν έλαβε υπόψη της τον ορισμό του όρου «αλιευτική προσπάθεια» σύμφωνα με την απόφαση 97/413/ΕΚ και την κοινοτική αλιευτική νομοθεσία που ίσχυε τον Δεκέμβριο του 2001, όταν ο προσφεύγων υπέβαλε την αίτηση περί αυξήσεως της χωρητικότητας.

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πολλαπλώς πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εξέταση της αιτήσεως του προσφεύγοντος περί αυξήσεως της χωρητικότητας. Ειδικότερα, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει

την αίτησή του λόγω αυξήσεως της χωρητικότητας κάτω από το κύριο κατάστρωμα του νέου σκάφους Antartic, είναι προδήλως εσφαλμένη καθώς λαμβάνεται ως δεδομένο ότι θα αυξηθεί η «αλιευτική προσπάθεια» του νέου σκάφους σε σχέση με τα αντικατασταθέντα σκάφη.

Τέλος, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος για ίση μεταχείριση. Η απόρριψη της αιτήσεως, λόγω αυξήσεως της χωρητικότητας κάτω από το κύριο κατάστρωμα του νέου σκάφους του προσφεύγοντος, συνιστά προδήλως διαφορετική μεταχείριση, που ισοδυναμεί με δυσμενή διάκριση σε βάρος του, συγκρινόμενη με τον εντελώς διαφορετικό τρόπο με τον οποίον εξετάστηκαν ορισμένες από τις αιτήσεις περί αυξήσεως της χωρητικότητας που έγιναν δεκτές με την απόφαση 2003/245, καθώς και σε σχέση με μία από τις αιτήσεις που αρχικώς απορρίφθηκαν με την απόφαση αυτή, αλλά εν συνεχεία έγιναν δεκτές με την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε με το έγγραφο C(2010) 4765 της 13ης Ιουλίου 2010.

Προσφυγή της 27ης Σεπτεμβρίου 2010 — Hannigan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-466/10)

(2010/C 328/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eugene Hannigan (Killybegs, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: A. Collins SC, N. Travers, Barrister και D. Barry, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4754 της 13ης Ιουλίου 2010, απορρίπτει την αίτηση αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με το νέο αλιευτικό σκάφος Niamh Eoghan και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003 L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2006, T-218/03 έως T-240/03, Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1699, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4754 της 13ης Ιουλίου 2010, απορρίπτει την αίτηση αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με το νέο αλιευτικό σκάφος Niamh Eoghan και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003 L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2006, T-218/03 έως T-240/03, Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1699.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους:

Πρώτον, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομικής βάσεως. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους (ΕΚ 1997 L 175, σ. 27), εξακολουθεί να αποτελεί την ορθή νομική βάση για την προσβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο νομική βάση ώστε η Επιτροπή να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ως απόφαση *ad hoc*.

Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, κατά την απόφαση 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να εκδοθεί με τη διαδικασία της Επιτροπής Διαχειρίσεως και ότι η εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως *ad hoc* συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου.

Τρίτον, η εκ μέρους της Επιτροπής εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, της 97/413/ΕΚ συνιστά υπέρβαση εξουσίας, διότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε μη πρόσφορα κριτήρια και δεν έλαβε υπόψη της τον ορισμό του όρου «αλιευτική προσπάθεια» σύμφωνα με την απόφαση 97/413/ΕΚ και την κοινοτική αλιευτική νομοθεσία που ίσχυε τον Δεκέμβριο του 2001, όταν ο προσφεύγων υπέβαλε την αίτηση περί αυξήσεως της χωρητικότητας.

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πολλαπλώς πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εξέταση της αιτήσεως του προ-

σφεύγοντος περί αυξήσεως της χωρητικότητας. Ειδικότερα, ο προσφεύγων χαρακτηρίζει αβάσιμη την απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει την αίτησή του με το σκεπτικό ότι στη χωρητικότητα του Niamh Eoghan συνυπολογίστηκε η χωρητικότητα μικρότερων σκαφών, πράγμα που σημαίνει ότι, όταν το εν λόγω σκάφος καταχωρίστηκε στο νηολόγιο, δεν αυξήθηκε η συνολική χωρητικότητα του τμήματος πολλαπλών χρήσεων του Ιρλανδικού στόλου.

Τέλος, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Η άρνηση της Επιτροπής να εξετάσει την αίτησή του προσφεύγοντος συνιστά παραβίαση των υποχρεώσεων που υπέχει η Επιτροπή από το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προσβολή του δικαιώματός του για δίκαιη και εντός ευλόγου χρόνου εξέταση της αιτήσεως που υπέβαλε κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Σεπτεμβρίου 2010 — Murphy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-467/10)

(2010/C 328/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Larry Murphy (Castletownbere, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: A. Collins SC, N. Travers, Barrister και D. Barry, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4753 της 13ης Ιουλίου 2010, απορρίπτει την αίτηση αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με τη νέα πελαγική τράτα που θα αντικαταστήσει το MFV Menhaden, και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003 L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2008, C-373/06 P, C-379/06 P και C-382/06 P, Flaherty κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2649, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.